

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2956/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2013, č. j. 11 A 347/2011 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení výše citovaného rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2011, kterým byl podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii žalobci určen k poskytnutí právní služby advokát Mgr. JUDr. Petr Kubík.

[2] Podáním návrhu vznikla žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení. Jelikož žalobce soudní poplatek při podání návrhu nezaplatil, vyzval ho Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 3. 2011, č. j. 11 A 347/2011 - 4, aby tak učinil ve lhůtě do 10 dnů od doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku. V návaznosti na uvedenou výzvu žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 8. 10. 2012, č. j.: 11 A 347/2011 – 14, Městský soud v Praze žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků z důvodu, že žaloba nemůže být zjevně úspěšná.

[3] Kasační stížnost žalobce proti uvedenému usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 1. 2013, č. j. 2 As 165/2012 - 9, zamítl. V odůvodnění se ztotožnil s názorem městského soudu s tím, že zjevná neúspěšnost je dána tím, že žalobce podal žalobu proti rozhodnutí, jímž mu žalovaná v plném rozsahu vyhověla. Poté městský soud žalobce dalším usnesením ze dne 13. 3. 2013, č. j. 11 A 347/2011 - 36, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě do 7 dnů a poučil jej, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Uvedená výzva byla žalobci doručena 22. 3. 2013. K výzvě žalobce v podání ze dne 28. 3. 2013 uvedl, že nemá prostředky na okamžité zaplacení a přiznané sociální poměry mu neumožňují úhradu poplatku najednou a během krátké doby a požádal o posečkání v délce několika měsíců. Vzhledem k tomu, že ani poté žalobce soudní poplatek za správní žalobu nezaplatil, městský soud řízení zastavil.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu o zastavení řízení včasnou kasační stížností. Kromě řady námitek vztahujících se k usnesení o neosvobození od soudních poplatků stěžovatel namítl, že i soudcovská lhůta musí být přiměřená a odůvodněná a předpokládá, že ji soud nebude nucen prodlužovat, resp. vyzvaná osoba nebude žádat o její prodloužení. Dále namítl, že zastavení je neopodstatněné a výrok napadeného rozhodnutí měl obsahovat povinnost zaplatit soudní poplatek. V ostatním se obsah kasační stížnosti omezuje pouze na nesrozumitelná či obecná tvrzení týkající se napadeného rozhodnutí žalované a dalších soudních rozhodnutí a dále na stesky stěžovatele nad nesnadností poskytování půjček osobám v hmotné nouzi. Stěžovatel rovněž odkázal na věc předloženou rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 125/2012 s tvrzením, že rozhodnutí ani nemohl být vydáno, neboť se vede řízení o této právní otázce před rozšířeným senátem. Stěžovatel závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil.

[5] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejdříve zhodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Bylo zjištěno, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost, ani není v řízení před zdejším soudem zastoupen advokátem, jak to vyžaduje § 105 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem řízení v dané věci je rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za řízení před městským soudem, Nejvyšší správní soud na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení žalobce advokátem v řízení netrval, protože takový požadavek by pouze vedl k řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení o této kasační stížnosti a nesvědčilo by ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení (srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2012, č. j. 4 Ads 66/2012 - 22). Nebylo tedy třeba ani rozhodovat o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[7] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] V dané věci je nejprve nutno zdůraznit, že předmětem posouzení a hodnocení zdejšího soudu není a nemůže být zákonnost rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků městským soudem. Proti tomuto rozhodnutí bylo možno podat samostatnou kasační stížnost, což stěžovatel, ač neúspěšně, v předchozím řízení učinil. Tato kasační stížnost již byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Z tohoto důvodu je nutno všechny námitky směřující proti usnesení, kterým městský soud stěžovateli nepřiznal dobrodiní osvobození od soudních poplatků, považovat za směřující proti věci již rozhodnuté [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Na tom nemůže nic změnit ani to, že ve věci sp. zn. 3 As 125/2012 byla rozšířenému senátu zdejšího soudu předložena otázka zpochybňující přípustnost kasační stížnosti proti usnesení městského soudu o neosvobození od soudních poplatků. Teprve opačné rozhodnutí rozšířeného senátu může případně dosavadní judikaturu změnit.

[10] První konkrétní námitkou, kterou tento soud vyhodnotil v dané věci jako přípustnou, je stěžovatelovo obecné tvrzení, že i soudcovská lhůta musí být přiměřená a dle stěžovatele i odůvodněná. Z této námítky v zásadě vyplývá, že stěžovatel nesouhlasí s délkou lhůty, kterou mu městský soud poskytl k zaplacení soudního poplatku. S tímto názorem se však nelze v žádném případě ztotožnit. V dané věci totiž stěžovatel žalobu podal již 24. 11. 2011, byl opakovaně vyzván k zaplacení soudního poplatku (naposledy 13. 3. 2013), byla mu poskytnuta přiměřená lhůta v délce 10, resp. 7 dnů k jeho zaplacení, vždy byl poučen o následcích nezaplacení. Stěžovatel na poslední výzvu reagoval podáním ze dne 28. 3. 2013, v němž požádal o „posečkání“ o několik měsíců. Na to městský soud procesně nereagoval a pouze v rozhodnutí otázku posečkání u soudního poplatku vyřešil v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, nelze však přehlédnout, že fakticky stěžovateli vyhověl, protože o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku rozhodl až 19. 9. 2013. Stěžovatel měl tedy dostatek času (více než 5 měsíců od poslední výzvy a téměř dva roky od podání správní žaloby) na zaplacení soudního poplatku, který je dle zákona splatný již dnem podání žaloby, přesto jej nezaplatil. Kasační námitka je proto nedůvodná.

[11] Druhou námitkou vztahující se k rozhodnutí o zastavení řízení je, že v tomto usnesení podle stěžovatele chyběl výrok o povinnost zaplatit poplatek. Skutečnost, kterou stěžovatel žádným způsobem nerozporuje, dokonce ji sám tvrdí, je, že soudní poplatek nezaplatil. Soud proto postupoval správně, pokud řízení zastavil dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, aniž by stěžovateli dával další šanci zaplatit poplatek. Tuto povinnost měl totiž stěžovatel splnit právě pod sankcí zastavení řízení, bylo by proto nejen nezákonné, ale i naprosto absurdní, aby usnesení o zastavení řízení takový výrok obsahovalo. I tato kasační námitka je nedůvodná.

[12] Stěžovatel tedy se svými námitkami neuspěl, soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu